

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. : A. Donos)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Procopciuc Ion, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni "Cet-Nord" împotriva lui Procopciuc Ion privind încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Procopciuc Ion și s-a menținut hotărârea din 19 februarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 21 februarie 2014, Societatea pe Acțiuni "Cet-Nord" s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Procopciuc Ion solicitând încasarea sumei de 2227,62 lei cu titlu de datoriei pentru pierderile normative de energie termică și suma de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a reiterat că, la 3 noiembrie 2003 apartamentul nr.20 de pe str. Conev 46 a fost deconectat de la sistemul central de încălzire, potrivit actului de deconectare nr.3969. Prin apartamentul dat trec țevile de tranzit a energiei termice.

În urma neachitării la timp a sumelor calculate pentru țevile de tranzit, în perioada 1 februarie 2011-31 aprilie 2013 s-a format o datorie în sumă de 2227,62 lei. Astfel, conform Hotărârii Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002, pct.18, consumatorul s-a obligat să achite integral plata pentru serviciul acordat în termenul stabilit până la data de 30 a lunii curente.

La 26 noiembrie 2013 Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” s-a adresat cu o pretenție în adresa pârâtului cu cerința de a achita datoria creată, însă a fost lăsată fără răspuns.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 1 septembrie 2014 a fost suspendată examinarea prezentei cauze civile, până la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Procopciuc Ion împotriva Societății pe Acțiuni „Cet-Nord” privind contestarea avizului de plată pentru energia termică, examinarea cauzei fiind reluată la 3 decembrie 2018.

La 19 decembrie 2018, Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” a depus cerere de modificare a sumei solicitând încasarea sumei de 1707,99 lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 270 lei, în legătură cu recalcularea sumei inițiale, cu

excluderea unui element constructiv și anume lipsa energiei termice în scara blocului locativ.

Prin hotărârea din 19 februarie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”.

S-a încasat de la Procopciuc Ion în beneficiul Societății pe Acțiuni „Cet-Nord”, datoria pentru pierderile normative de energie termică pentru perioada 1 februarie 2011 – 31 aprilie 2013 în sumă de 1707,99 lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 270 (două sute șaptezeci) lei.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de fond a constatat că, apartamentul nr.20 din str. Conev 46, mun. Bălți, dat a fost debransat de la sistemul central de încălzire.

Imobilului dat se află într-o fond locativ, proprietate comună constituită din mai multe apartamente și cuprinde elemente constructive pentru calcularea pierderilor normative de energie termică, prevăzute de Hotărârea Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002.

Astfel, instanța a constatat că, apartamentul pârâtului este parte componentă și indispensabilă a blocului locativ, acesta are caracteristice tehnice comune imobilului din care face parte, care generează efecte juridice prescrise în mod imperativ de lege și care au fost sau trebuiau să fie percepute de pârât la momentul când a devenit titular al dreptului de proprietate a apartamentului în cauză.

Termoficarea centrală a blocurilor de locuit generează în modul prescris imperativ de lege apariția raportului obligațional de achitare a plăților pentru pierderile normative de energie termică, deoarece termoficarea centrală a blocurilor de locuit reprezintă un temei juridic de proprietate forțată și perpetuă, chiar și în cazul debransării apartamentului de la agentul termic, dat fiind faptul că magistralele-țevi sunt parte componentă și indispensabilă a clădirii, cu destinație comună și nu pot fi folosite altfel.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 februarie 2019 Procopciuc Ion, a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 19 februarie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Procopciuc Ion și s-a menținut hotărârea din 19 februarie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

La 29 octombrie 2019, Procopciuc Ion, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii noi de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”.

În motivarea recursului a indicat că, reclamantul nu are nici un temei juridic de a solicita plățile pentru căldură termică deconectată.

Prin actul de decontare de căldura termică au fost întrerupte raporturile dintre Procopciuc Ion și Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”, iar alte raporturi privind consumarea a 15% de energie termică ce stabilește obligații de plată nu au stabilite de comun acord, adică nu a fost încheiat un alt act juridic în sensul art. 195 din Codul civil.

Casa nr.46 din mun. Bălți, nu dispus de Asociația de Locuințe Privatizate și astfel, prevederile legii condominiului nu se referă la caz și ca urmare instanța a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Între părți nu s-a stabilit nici un temei juridic pentru instituirea obligației de achitare a energiei termice de către Procopciuc Ion, iar prevederile pct. 7-8 a hotărârii Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 care impun obligația de plată contravin prevederilor art. 46 din Constituție.

Ca temei de drept a invocat art. 432, alin.(2) lit. a) din Codul de procedură civilă care

statuează că, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 26 septembrie 2019.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 29 octombrie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 19 noiembrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 21 noiembrie 2019, potrivit avizului de recepție (f. d.175).

La 5 noiembrie 2019, Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” a depus referința asupra recursului invocând că decizia instanței de apel este legală și întemeiată. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Procopciuc Ion, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Procopciuc Ion, reprezentat de avocatul Procopciuc Angela.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari